

نازلِ شُدونِ رُوحِ اَلْقُدُّوسِ دَ پَیروایِ عِیسیِ مَسیحِ

بعد ازى که حضرت عیسی دوباره زنده شد تا چل روز غدر مَرْدُمِ اُو ره دید. یگ دفعه اُو خود ره دَ زیادتَر از ۵۰۰ (پنج صد) نفر نِشو دَد، که برای زنده شُدون شی هیت جای شک باقی نَمند.

یگ روز اُو قد یارای خُو دَ باره ملکوتِ خُدا توره مُوگفت که یارای شی ازو سوال کد: ”مولا، تُو میخاهی که امی آلی حُکمتِ رومی ره خلاص کده پادشاهِ بَنیِ اِسرائیل شُنی؟“ مگم اُو گُفت: ”اُو وخت و زمان ره پروردِگار خود شی تعیین مونه، فامیدونِ ازو، وظیفه از شُمو نیه.

اورشلیم ره یله نکنید. اِنْتَظارِ اَمزُو وعده پدر آسمانی ره بکشید که ما دز شُمو گُفتم. یحییِ پَیغمبر شُمو ره دَ اُو غُسلِ تعمید میدد لیکن شُمو چند روز بعد ازى دَ رُوحِ اَلْقُدُّوسِ غُسلِ تعمید دده مُوشید. اوخته، قد آمدونِ رُوحِ اَلْقُدُّوسِ خُدا

شُمُورِهِ قُدْرَتِ مِیْدِیْهِ وَ شُمُورِ دَ بَارِهِ اَزْمِهِ دَ اَوْرَشَلِیْمِ، دَ مَنَاطِقِ
یَهُودِیْهِ وَ سَامِرِهِ وَ حَتّٰی دَ تَمَامِ دُنْیَا شَاهِدِیْ مِیْدِیْدِ.

پَسِ حَضْرَتِ عِیْسٰی اُوْنَا رِهْ كُفْتُ: ”تَمَامِ اِخْتِیَارِ زَمِیْنِ وَ اَسْمُو
دَزْمِهِ دَدَهْ شُدَهْ؛ پَسِ، بَوْرِیْدِ وَ پَكِ قَوْمَایِ دُنْیَا رِهْ پِیْرُوْمَهْ
جَوْرِ كَنِیْدِ. اُوْنَا رِهْ دَ نَامِ پَدْرِ، پِیْسِرِ، وَ رُوْحِ اَلْقُدُّوسِ غُسْلِ
تَعْمِیْدِ بَدِیْدِ. اُمُوْ چِیْزَایِ رِهْ كِهْ مَا دَزِ شُمُوْ كُفْتَهْ بُوْدِمِ دَزُوْ
اَمْ یَاْدِ بَدِیْدِ كِهْ عَمَلِ كَنَهْ. وَ مَا هَمِیْشَهْ قَدِ شُمُوْ اَسْتَمُ.“

وَ خَتِیْكَهْ اُوْنَا دَ كَوِهْ زَیْتُوْنِ قَدِ حَضْرَتِ عِیْسٰی اِیْسْتَهْ بُوْدِ اُوْ
سُنْ اَسْمُو رَفْتَهْ دَ بَیْنِ اَوْرِ اَزِ پِیْشِ چِشْمَایِ اَزِ اُوْنَا غَیْبِ شُدِ.

اُوْنَا هَنُوْزِ سُنْ اَسْمُو تَوَغِ مُوَكْدِ، وَ لَغَهْ تِلَهْ دُوْ نَفْرِ كَالَا
سَفِیْدِ دَ پَالُوْیِ اَزُوْا پِیْدَا شُدِ وَ كُفْتُ: ”اَوْ مَرْدُمِ جَلِیْلِیْهِ!
چِرَا اِیْنَجِیْ اِیْسْتَهْ شُدَهْ سُنْ اَسْمُو تَوَغِ مُوْنِیْدِ؟ اُمُو رَقْمِیْكَهْ
شُمُو دِیْدِیْدِ اُوْ سُنْ اَسْمُو رَفْتِ، اُمُو رَقْمِ پِیْسِ مِیْهِ.“

بعد ازو یارای عیسی مسیح پس سن شار اورشلیم دمو اطاقی
که می‌شست، رفت. د امزو اوطاق یکجای شسته دعا موكد.
آبه و برارای حضرت عیسی قد بعضی زنای دیگه ام د
اُنجی میمد.

ده روز بعد ازو که عیسی مسیح پس د عالم بالا رفت اونا
پگ شی یکجای د امزو اوطاق بود. اولغه تله از آسمو یگ
صدا آمد که رقم گرس باد آلی بود و تمام خانه ره پر کد.

اوخته اونا یگ چیز ره که رقم شراره آتش واری بود دید
که د بین اوطاق تیت شده بود. امو چیز د تمام کسایی
که د بین اوطاق بود خورد. روح القدوس د تمام ازوا تاثیر
کد و اونا میتنست که د دیگه زبونا نقل کنه.

روزای عید بود و مردم از هر جای دنیا د شار اروشلیم جمع
شده بود که عید حاصلات اول سال ره جشن بگیره.
وختیکه مردم امی آواز ره از منه امزو خانه شنند خیلی

نفرای دیگه دَ اُونجی جمع شد. اونا دید که امو نفرای
منه اوطاق دَ زبونای مُختَلِفِ توره مُوگفت. جمیعتِ مردُم
حیرو منده مُوگفت: ”پگِ از اینا مردُمِ جلیلیه نیه؟ اونا
چطور میتنه دَ زبونای مادری از مو توره بگه؟“

مو که از مُختَلِفِ مُلک های دُنیا استی، ام یهودی ام عیر
یهودی، مو مینگری که اونا از کارهای عظیمِ خُدا دَ زبونای
از مو توره مُوگه.“

پک شی مو منده بود و قد یگدیگه خُو مُوگفت: ”ای چی
حسابه؟“